

Over stempels, brieven en tarieven – afl. 141

Op zoek naar de keizer

Wilhelm II was de laatste Duitse keizer. Geboren 27 januari 1859 bracht hij het

manduavetus

niet alleen tot staatshoofd van het Duitse keizerrijk, maar was hij ook nog koning van Pruisen. Hij was de kleinzoon van de Britse koningin Victoria, maar dat was geen beletsel voor de Grote Oorlog die in 1914 losbarstte.

Die oorlog maakte ook een eind aan zijn heerschappij. Uit vrees voor revolutionaire ontwikkelingen in Berlijn had de keizer zijn heil in het Duitse legerhoofdkwartier in Spa gezocht. Op 9 november 1918 werd de keizer afgezet en vluchtte hij met een groot gevolg naar het neutrale Nederland. Hier werd hem politiek asiel verleend. De regeringen van Frankrijk en Duitsland waren daar niet blij mee en drongen aan op

berechting. De Britse premier Lloyd George won zelfs de parlamentsverkiezingen van 1918 met de leus “Hang the Kaiser”. De Nederlandse regering zat met de keizer in zijn maag, maar weigerde hem uit te leveren. Men stelde dat men als

neutraal land het recht had dat te doen. Koningin Emma wilde overigens niets met hem te maken hebben en heeft hem nooit bezocht.

Spotprent van Leo Gestel op de vlucht van de keizer naar Amerongen

De keizer verbleef een tijd bij een vriend op

diens landgoed in Amerongen en kocht in 1919 'Huize Doorn', een landgoed met paleis, tegenwoordig als museum te bezoeken (aanrader!!!)

Door zijn komst naar Nederland kreeg de keizer ook een plaatsje in mijn thematische verzameling over de Eerste Wereldoorlog. Zo af en toe koop ik een boek of poststuk dat met hem te maken heeft. Die boeken zijn er genoeg. De museumwinkel van Huize Doorn heeft er tientallen. Onlangs verscheen het dagboek van zijn vleugeladjutant Sigurd von Ilseman over de jaren van ballingschap.

Postwaardestukken met afbeeldingen van de keizer zijn er ook genoeg, maar het nadeel is dat die nogal wat plaats innemen op een albumblad. En

postzegels? De keizer was een zeer ijdele man, talloze malen liet hij zichzelf fotograferen of portretteren, maar een postzegel van zo'n belangrijk staatshoofd? Vergeet het maar. De Duitsers deden het met Germania.

Toen zei iemand: er is een Turkse

postzegel en daar staat hij op. Het zou de rechter man (met fez) moeten zijn, maar de bewijzen waren flinterdun.

Iemand anders schreef me: hij is wel degelijk op een Duitse postzegel te zien en stuurde me een scan met een bronvermelding (Hans-Jürgen Wischnewski, *150 Jahre Deutschland auf Briefmarken*). In dit boek wordt een zegel van de Duitse

Rijkspost afgebeeld (1/4/1900) met de onthulling van een monument voor keizer Wilhelm I. Wilhelm II is de man te paard. Voor de kenners: de zegel is een vervalsing (nadruk)

De keizer is, voorzichtig gezegd, niet echt herkenbaar op deze postzegel.

Het mooiste portret kwam ik toch zelf op het spoor: een postzegel van Togo, uitgegeven in het kader van de aloude vriendschapsbanden met Duitsland. De zegel heeft twee nadelen: het formaat en de dubieuze status van het land van herkomst. De juryleden zullen bij dit prachtige portret de wenkbrauwen fronsen.

Een zegel van Micronesië (onder) heeft als nadeel dat ook dit land niet als een serieus postzegelland gezien kan worden. Dus gaat de zoektocht verder.

John Dehé

